

ΔΙΚΤΥΟ ΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

4^η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΧΩΡΩΔΙΩΝ

Παπαστράτειο Μέγαρο Αγρινίου

16 Μαΐου 2019

6ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΓΡΙΝΙΟΥ :

Ανάγνωση Ποιημάτων

Η πιο όμορφη θάλασσα

Η πιο όμορφη θάλασσα
είναι αυτή που δεν έχουμε ακόμα ταξιδέψει.
Τα πιο όμορφα παιδιά δεν έχουν μεγαλώσει ακόμα.
Τις πιο όμορφες μέρες μας
δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα.
Κι αυτό που θέλω να σου πω
το πιο όμορφο απ' όλα,
δε στο `χω πει ακόμα.

Ναζίμ Χικμέτ

Δίχως εσέ

Δίχως εσέ δεν θα 'βρισκαν
νερό τα περιστέρια

δίχως εσέ δε θ' άναβε
το φως ο Θεός στις βρύσες του.
Μηλιά σπέρνει στον άνεμο
τ' άνθη της, στην ποδιά σου
φέρνεις νερό απ' τον ουρανό,
φώτα σταχυών κι απάνω σου

φεγγάρι από σπουργίτες.

Ν. Βρεττάκος

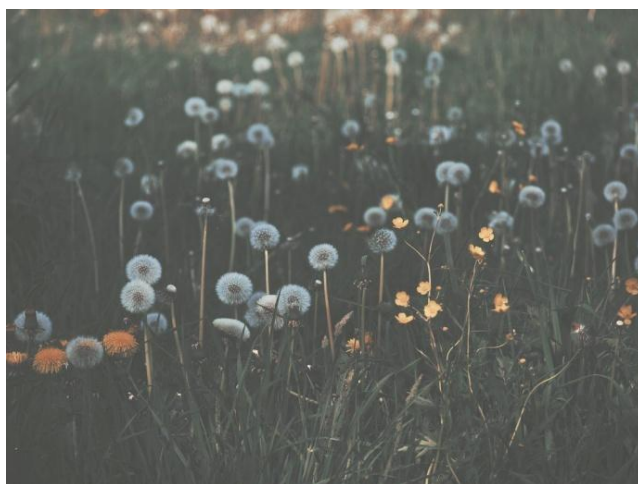
Μαζεύω τα πεσμένα στάχυα

Μαζεύω τα πεσμένα στάχυα να σου στείλω λίγο ψωμί,
μαζεύω με το σπασμένο χέρι μου ό,τι έμεινε απ' τον ήλιο
να σου το στείλω να ντυθείς. Έμαθα πως κρυώνεις.

Την πράσινή σου φορεσιά να την φορέσεις τη Λαμπρή!
Θα τρέξουν μ' άνθη τα παιδιά. Θα βγουν τα περιστέρια,
κ' η μάνα σου με μια ποδιά, πλατιά, γεμάτη αγάπη!

Πάρε όποιο δρόμο, όποια κορφή, ρώτα όποιο δένδρο θέλεις
Μ' ακούς; Οι δρόμοι όλης της γης βγαίνουνε στην καρδιά μου!
Μην ξεχαστείς κοιτάζοντας το φως. Τ' ακούς;... Να 'ρθεις!

N. Βρεττάκος

Το τραγούδι του κλόουν

Δεν έχεις πού να κοιμηθείς
δανείσου το παπούτσι μου
δεν έχεις πού να ζεσταθείς
δανείσου την καρδιά μου
δεν έχεις πού να πιεις νερό
ξεδίψασε στο δάκρυ μου
δεν έχεις πού να ονειρευτείς
δανείσου τα όνειρά μου.

Κρύβω βαθιά στις τσέπες μου
δυο ψίχουλα ψωμί,
κρύβω τον ήλιο, τα πουλιά
κι ένα άσπρο γιασεμί
κι όλα θα γίνουν αύριο
καρβέλια, χρώματα
για να χορτάσουν των παιδιών
μάτια και στόματα.

Γιώργος-Μενέλαος Μαρίνος

Ας δώσουμε τον κόσμο στα παιδιά

Ας δώσουμε τον κόσμο στα παιδιά έστω και για μια μέρα
ας τον δώσουμε να παίξουν σαν ένα πολύχρωμο μπαλόνι
να παίξουν τραγουδώντας ανάμεσα στ' αστέρια.

Ας δώσουμε τον κόσμο στα παιδιά
σαν ένα τεράστιο μήλο, σαν ψίχα ολόζεστου ψωμιού
να χορτάσουν μια μέρα τουλάχιστον.

Ας δώσουμε τον κόσμο στα παιδιά
να μάθει έστω και για μια μέρα ο κόσμος τη φιλία
τα παιδιά θα πάρουν απ' τα χέρια μας τον κόσμο
θα φυτέψουν αθάνατα δέντρα.

Ναζίμ Χικμέτ

Το παιδί με τη σάλπιγγα

Αν μπορούσες να ακουστείς

θα σου έδινα την ψυχή μου

να την πας ως την άκρη του κόσμου.

Να την κάνεις περιπατητικό αστέρι ή ξύλα

αναμμένα για τα Χριστούγεννα -στο τζάκι του Νέγρου

ή του Έλληνα χωρικού. Να την κάνεις ανθισμένη μηλιά

στα παράθυρα των φυλακισμένων. Εγώ

μπορεί να μην υπάρχω ως αύριο.

Αν μπορούσες να ακουστείς

θα σου έδινα την ψυχή μου

να την κάνεις τις νύχτες

ορατές νότες, έγχρωμες,

στον αέρα του κόσμου.

Να την κάνεις αγάπη.

Ν. Βρεττάκος

Προσευχή

Βοήθησέ μου τα μάτια, Κύριε, να ιδούν
τον καλό σου ουρανό, τ' αυτιά μου ν' ακούσουν
το καλό σου τραγούδι · να μη σκοτωθώ
στον πόλεμο, αλλά να μπορέσω να κάμω
τη ζωή μου αντάξια του νερού, του καρπού
και, κυρίως, του ήλιου αυτοκράτορα
που διανέμει το στέμμα του, δένει
τη βροχή και το χώμα γύρω απ' το σπόρο
της γης, συνεργάζεται σαν υπηρέτης.

Βοήθησέ με να γίνω έργα, και να προλάβω
ν' ανάψω τα φώτα · να βοηθήσω στο άνοιγμα
των δρόμων που συναντιώνται · να ξε-
ρυπάνω τη γης. Να γίνει το όνειρο :
Ν' ανατείλουν δυο ήλιοι μαζί στο στερέωμα · ο ένας τους
μέσ' απ' την άβυσσο του διαστήματος, όπως
πάντα, κι ο δεύτερος, ο άλλος, η Αγάπη,
μέσ' από την ανθρώπινη άβυσσο.

Νικηφόρος Βρεττάκος

Η ανθρώπινη ευτυχία

Σαν ήμουνα παιδί κοίταζα τ' άστρα

κι έκλαιγα που δεν μπορούσα να φτάσω τον ουρανό.

Ύστερα αγάπησα τη δόξα.

Νύχτες έμεινα άγρυπνος δαγκώνοντας τα χέρια μου

καθώς σκεφτόμουνα ότι θα 'μεινα για πάντα

ασήμαντος και ταπεινός.

Τώρα αγωνίζομαι πλάι στα εκατομμύρια αδέρφια μου

κι είμαι ευτυχισμένος.

Τάσος Λειβαδίτης

Λαβωμένος άγγελος

(για τα παιδιά με αυτισμό)

Δακρύβρεχτα τα μάγουλα στ' αθόρυβο φιλί σου.
Σκέψεις ενδόμυχες, πολλές στην κάθε κίνησή σου!
Παιδί μου αγγελόμορφο, ψυχή μου λαβωμένη,
όσο είσαι στο πλάι μου, είμαι ευτυχισμένη!
Παίρνεις ανάσα από παντού, κι εγώ από σένα μόνο,
στο βλέμμα σου το τρυφερό σα να ξεχνώ τον πόνο!
Η σιωπηρή σου μοναξιά, μια στάση σεβασμού
τιμή μεγάλη ξέχωρη κροτάλισμα του νου!
Κι όταν γύρω ακούγονται αλλόκοτες βοές
των άπληστων οι ψίθυροι για νέες εποχές,
εγώ κι εσύ ποτίζουμε το δέντρο της ζωής
που φέρει πάνω του μικρά φύλλα υπομονής.
Τα όνειρα που ύφαινα κοντά σου θα υφαίνω
κι ένα καινούριο μήνυμα στην οικουμένη στέλνω.
Ο λαβωμένος άγγελος που έρχεται στη ζωή μας
προσθέτει νόημα και φως στην κάθε κίνησή μας!
Και είναι για τη ζήση μας κάτι σαν ευλογία
ένας αγώνας μυστικός που φέρνει ισορροπία!

Άννα Δεληγιάννη-Τσιουλπά